

بشنوازی

مروزی بر دعای ابو حمزه ثمالی

علی صفایی حائری (عین. صاد)

www.ketab.ir

www.ketab.ir

صفایی حائری، علی / ۳۰
بیشواری، مروری بر دعای ابو حمزه ثمالی / ۳۰
فهرست انتشارات لیلۃ القدر / ۳۸۲
۱۴۷
فینا
دعای ابو حمزه ثمالی - نقد و تفسیر
۷ / ۲۶۸ / ۵۲
۲۷ / ۷۷۴
۸۱-۸۰۹
۹۷۸-۹۶۴-۷۸۰۳۵۱-۴

سرشناسه:
عنوان و نام پدیدآور:
مشخصات نشر:
مشخصات ظاهری:
وضعیت فهرست‌نویسی:
موضوع:
رده بندی کنگره:
رده بندی دیوبنی:
شماره کتابشناسی ملی:
شابک:

بشنوازی

علی صفایی حائری (عین-صاد)

- چاپ چهاردهم: ۱۴۰۱
- چاپ: مؤسسه بوستان کتاب
- شمارگان: ۱۵۰۰
- تلفن مرکز فروش: ۰۲۵-۳۷۷۱۲۳۲۸ / ۰۲۲-۹۱۲۷۴۶۱۰۲۲
- همه حقوق این اثر متعلق به ناشر است

انتشارات لیلۃ القدر
۰۲۵-۳۷۷۱۲۳۲۸

انتشارات ذکرا
۰۲۱-۸۶۰۴۵۷۸۰

فهرست

۷	مقدمه
۱۵	قرآن
۱۹	دعا
۲۲	۱. تمرکز و حضور
۲۴	۲. حرکت و اقدام
۲۵	۳. شناخت موضع و جایگاه خویش
۲۶	۴. تسلط بر دعاها
۲۷	۵. زمینه‌سازی
۲۹	نگاه کلی
۳۱	حیرت و تنهایی
۳۲	أمن
۳۲	حمد
۳۲	قصد
۳۳	اقرار
۳۳	اعتذار
۳۴	طلب
۳۴	خستگی و درگیری
۳۵	ایمان

مقدمه

آنها که هستی و زندگی شان را در رفتن‌ها دیده‌اند و ماندن را گنجدیدن و پوسیدن، این‌ها در این جریان، در این حرکت، در این رفتن، با مانع‌ها و درگیری‌هایی روبرو می‌شوند؛ مانع‌ها و درگیری‌هایی که در همه جا خانه گرفته‌اند، در درون آنها، در خانه‌ی آنها، در محل و شهر و جامعه و در تمام جبهه‌ها.

این درگیری‌های مستمر، ناچار بحران‌ها، التهاب‌ها، اضطراب‌ها و زلزله‌هایی، بوجود می‌آورند و روح‌ها هر چند به قدرت کوه‌ها باشند، با چنین زلزله‌هایی همراه خواهند شد. این اضطراب و زلزله، یک عامل طبیعی است که می‌توان در برابر آن چندگونه عکس‌العمل داشت. این‌ها می‌توانند، انسان را بشکنند و هرز کنند و می‌توانند او را آماده سازند و او را به قدرت و توانایی بیشتر برسانند.

این اضطراب‌ها و زلزله‌ها علامت نقص نیست، اگر انسان بتواند به

پیوندهای محکم‌تر و قدرت‌های بیشتری برسد و این است که در آیه‌ی ۲۱۴ سوره‌ی بقره، از زلزله‌ها زیر و رو شدن‌هایی سخن رفته که در رسول و همراهانش به جای سستی و عقب‌گرد، طلب و حرکت بوجود آورده بود؛ طلبی برای پیروزی و حرکتی به سوی نصر. **أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ**^۱.

و در این حرکت و در این درگیری‌های وسیع و در کنار تحوّل‌ها و تغییرهای مستمر، آنها که در کنار متغیّر‌ها لرزیده‌اند و زیر و رو شده‌اند، ناچار به ثابت و حق، به الله نزدیک می‌شوند و اوست که آنها را به ثبات می‌رساند و به آنها امن را می‌بخشد؛ که: **إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ**^۲ و **يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ**^۳.

۱ - خیال می‌کنید به بهشت راه می‌یابید، با آن که هنوز به آن نرسیده گرفتاری‌ها و رنج‌هایی که به پیشینیان رسید و آنها را گرفت و تکان داد و زیر و رو شدند و به زلزله افتادند تا پیامبر و کسانی که با او بودند بگویند: یاری و نصر در کجاست، متی نصرالله... الا ان نصرالله قریب.

در این آیه دو نکته نهفته است: یکی این که گرفتاری‌هایی که انسان را می‌گیرند و او را تکان می‌دهند و می‌لرزانند. به این خاطر به او می‌رسند که او در جست و جوی نصر برآید، زلزلوا... حتی يقول. و این زلزله تا لحظه‌ای است که به این طلب و جست و جو نرسیده‌اند. این‌ها به جای این که در گرفتاری‌ها خرد شوند و بشکنند، می‌توانند از زلزله‌ها به دنبال نصر راه بیفتند و به نصر و یاری حق چشم بدوزند.

نکته‌ی دیگر این که پس از این مرحله از طلب و جست و جو، باز نصر واصل نیست، نرسیده است که نزدیک است. نصرالله قریب.

باید یک مرحله‌ی دیگر بگذرد و این جست و جو و طلب، به عمل و تصمیم تبدیل شود تا به نصر خدا واصل شوند وگرنه با این که نصر نزدیک است تو منصور نیستی و کاری از پیش نرفته است. کسانی که در جا می‌سوزند و سوز می‌زنند، به جایی نمی‌رسند؛ باید راه افتاد. گندمی که در انبار مانده طعمه‌ی سوسک‌هاست، ولی هنگامی که راه افتاد و در جای خود نشست، همان عاملی که او را می‌پوساند، همان سنبله‌اش می‌کند.

۲ - دخان، ۵۱.

۳ - ابراهیم، ۲۷.